

hold, der maae tages med i Betragtningen, fordi forskjelligt Mellemværende med Communen er bleven afviklet ved den flæte Handel, i mange Aar have været under Forhandling i Finantsudvalget og altsaa kjendes af dets Medlemmer. — Naar det ærede Medlem for Kjøbenhavns 5te Valgkreds meente, at Finantsudvalgets Bemærkning i dets Betænkning gif mig imod, saa tager det ærede Medlem fuldstændig feil, thi denne Bemærkning hørte intetsteds hjemme i Betænkningen, naar Finantsudvalget ikke netop havde været sig bevidst, at Sagen henhører under det, saafremt særlig Udvalg ikke ned sættes. Finantsudvalget siger i Grunden: denne Sags Undersøgelse paahvilede os, men da der foreligger Forslag fra Thinget om at ned sætte et særligt Udvalg, saa kunne vi indtil videre slyde denne fra os (Wille: Det forelaa ikke dengang); jo vist gjorde det saa. Naar det ærede Medlem siger, at hans Forslag ikke gaaer ud paa at ned sætte en Overtaxationscommission (Wille: At gjøre Thinget til en Overtaxationscommission); altsaa at gjøre Thinget eller Thingets Udvalg til en Overtaxationscommission, saa har det ærede Medlem atter Uret; thi hvad er det, han vil have? Han vil have de Taxationer kuldkaftede, der ere gjorte af Commissionen, og dette kan kun skee derved, at vi domme, at denne Commission har taaret galt, og en saadan Dom kunne vi ikke afgive, uden at vi i Realiteten optræde som en Overtaxationscommission.

Krigsministeren: Jeg skal tillade mig et Par Bemærkninger med Hensyn til Uttringer, der idag ere faldne under denne Debat. Det ærede Medlem for Thisted Amts 2den Valgkreds (Sagd) omtalte, at der her som overhovedet i lignende Tilfælde var et Tillidsforhold tilstede imellem de paagjældende Grundeiere, som havde underskrevet et ubetinget Revers til Regjeringen, og Regjeringen selv, og at naar en Statsborger kom til at staae i et saadant Forhold ligeoverfor Regjeringen, saa stolede han paa en meget billig og en lidet nøielseende Behandling, og dette skal jeg fuldkommen indrømme. Jeg troer, at det er rigtigt, at Statsborgerne ligeoverfor Regjeringen bør have den Tillid og bør kunne have den

Tillid, at deres Forpligtelser, ikke ville blive hævdede fra Regjeringens Side med den yderste Strengbed, men det er netop heller ikke steet i dette Tilfælde. Her har først været Tale om et Expropriationsareal, et Areal af ringe Udstrækning, paa hvilket der fandtes Bygninger, hvis Giere have udstedt saadanne ubetingede Reverser, der gaae ud paa, at Bygningerne skulle bortryddes, naar som helst det forlanges. Ligeoverfor dette Areal fandt Krigsministeriet sig i den absolute Nødvendighed at faae det ryddet. Her havde Krigsministeriet intet Valg, Arealen skulde staffles tilveie og afleveres til Communen for at benyttes til Veie og Gader, og disse Gader og Veie, hvis Anlæg er foreffrevet ved den allerhøiest approberede Plan, være en Betingelse for Gjennemførelsen af Planen og en Betingelse for den senere foretagende Taxation. Her skulde altsaa ryddes, og det blev da Grundteieren paalagt at tage Eiendommen bort. Med Hensyn til dette Paalæg brugte man for det Første den meget milde Form, at hvor som helst det convenerede Grundteieren at flytte sin Bygning, tillod man ham det; man sagde, at man ikke vilde tvinge ham til at nedrive Bygningen, men at han, dersom han havde et andet Sted, hvor Bygningen kunde flyttes hen, skulde faae Lov dertil, og vel at mærke, man sagde ikke blot, at han skulde faae Lov til at gjenopføre Bygningen, men at han skulde kunne gjøre det, udenat Bygningscommissionen i nogen Maade skulde kunne forhindre det. Dette var et ikke ringe Gode, navnlig for saadanne Giere, der sad i Bedrøft, og for hvem det, ganske at borttage Bygningen, vilde have medført meget betydelige Ulemper, medens Flytningen var til langt mindre Ulempe. Det er imidlertid ganske vist, at det var et Tab, der blev paaført de Giere, der skulde flytte deres Bygning eller rive den ned. Nu meente det ærede Medlem, at i saadanne Tilfælde burde Krigsbestyrelsen paatage sig at fortolke Loven paa en saa velvillig Maade, at den gav de Bedkommende Erstatning; men det forekommer mig, at derved vilde Krigsbestyrelsen have gjort Noget, hvortil den slet ikke var competent. Lovfortolkning i den Forstand troer jeg ikke tilkommer en Regjeringsmyndighed; her